

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ช่วงระยะเวลาที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ช่วงเวลานั้นก็คือรายได้และรายได้ ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกจะเข้ามาใกล้พ่อมากขึ้น

คำถาม: ลูก ๆ ผู้ที่ไม่สามารถจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ รู้สึกอับอายในประเด็นใด?

คำตอบ: พวกเขารู้สึกอายอย่างยิ่งที่จะเก็บบันทึกของการจดจำระลึกถึง พวกเขาคิดสงสัยว่าบาปานั้นจะพูดอย่างไร หากพวกเขาจะเขียนความจริง อย่างไรก็ตามหากลูก ๆ ฝ่าฝืนแต่เขียนบันทึกของลูกอย่างซื่อสัตย์, ก็มีประโยชน์ในสิ่งนี้สำหรับลูก มีประโยชน์อย่างใหญ่หลวงในการเขียนชาร์ท บาบาสพูดว่า: ลูก ๆ อย่าได้รู้สึกอายที่จะทำสิ่งนี้

โอมชานติ พ่อทางจิตที่นั่นและอธิบายแก่ลูก ๆ ลูก ๆ มาที่นี้ 15 นาทีก่อนถึงเวลาและนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในเวลานี้ลูกไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะทำแล้วที่นี้ ลูกมาเพื่อนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในหนทางของบัดดี ลูกไม่ได้มีคำแนะนำของพ่อ ที่นี้ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น นั่นคือ พ่อของลูก ๆ ทั้งหมด ด้วยการจดจำพ่อ ลูกควรจะจดจำมรดกของลูกได้โดยอัตโนมัติ ลูกไม่เป็นเด็กทารก ถึงแม้ว่าลูกจะเขียนว่าลูกนั้นอายุ 5 เดือนหรือ 2 เดือน อวัยวะทางร่างของลูกนั้นก็ใหญ่โต พ่อทางจิตอธิบายว่าลูกต้องนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดก ลูกเข้าใจใช่ไหมว่าในขณะนี้ลูกเตรียมพร้อมในการทำสมาธิเพื่อยพยายามเพื่อจะเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์และลูกกำลังทำความเข้าใจว่าลูกได้เข้าสู่สวรรค์ ดังนั้น, ลูก ๆ ควรจะจดลงไปได้ว่าลูกได้จดจำบาปานเพียงไรขณะที่นั่งที่นี้ ด้วยการเขียนชาร์ทของลูก พ่อก็จะเข้าใจ ไม่ใช่ว่าพ่อรู้ว่าลูกแต่ละคนอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน เพียงจากบันทึกของลูกเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้าใจว่าลูกได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อหรือว่าสติปัญญาของลูกนั้นกำลังเร่งร้อนไปในทิศทางอื่น ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าเวลานี้บาปจะมาและสิ่งนี้คือการจดจำระลึกถึงด้วย เป็นเวลายาวนานเพียงไรที่ลูกจดจำท่าน? ลูกควรจะเขียนสิ่งนี้อย่างซื่อสัตย์ในบันทึกของลูก โดยการเขียนสิ่งที่เห็น ลูกก็จะสะสมบาป 100 เท่าและจะมีการสูญเสียมากขึ้น ดังนั้นลูกต้องเขียนความจริง ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไร บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น และลูกรู้ว่าลูกจะฝ่าฝืนเข้ามาใกล้บาปมากขึ้น ในที่สุดแล้ว เมื่อการจดจำระลึกถึงของลูกจบลง ลูกก็จะไปหาบาป และแล้วบางทีก็จะลงมาอย่างรวดเร็วเพื่อเล่นบทบาทของเขาในโลกใหม่และผู้อื่นก็จะฝ่าฝืนนั่งอยู่ที่นั่น ลูกจะไม่มีความคิดอื่นใดที่นั่น นั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นที่ซึ่งลูกนั้นอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ เวลานั้นลูกกำลังทำความเข้าใจพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร บาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ด้วยการเก็บบันทึกของการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะสามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างดี มีเพียงคุณประโยชน์เท่านั้นในการเก็บบันทึก บาบารู้ว่าเป็นไปเนื่องจากลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ลูกรู้สึกอับอายที่จะเขียนบันทึกของลูก “บาปาสจะพูดอย่างไร? บางทีท่านอาจจะเล่าให้ทุกคนฟังในเมอร์ลีย์” พ่อพูดว่า: ไม่มีเรื่องของการอับอายเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกแต่ละคนรู้ในหัวใจของลูกว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงหรือไม่ พ่อผู้ให้คุณประโยชน์อธิบาย: หากลูกบันทึกชาร์ทของลูก ก็จะมีคุณประโยชน์ ขณะที่ลูกได้นั่งอยู่ที่นี้เพื่อรอบาปามา, ชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นไร? ลูกควรจะเห็นความแตกต่าง ผู้ที่เป็นที่รักก็ได้รับการจดจำอย่างมากมาย เมื่อกุมารและกุมารนั้นหมั่นหมายกัน, การจดจำระลึกถึงของแต่ละคนก็อยู่ในหัวใจของพวกเขา และแล้วหลังจากการแต่งงานการจดจำระลึกถึงนั้นก็กลับมามั่นคง แม้แต่โดยที่ไม่ได้เห็นกันและกัน พวกเขาทราบดีว่าพวกเขานั้นหมั่นหมายแล้ว เวลานั้นลูก ๆ เข้าใจว่าชีพบาปาคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก แม้ว่าลูกไม่เคยเห็นท่าน ลูกก็สามารถเข้าใจท่านด้วยสติปัญญาของลูก โอเค หากพ่อนั้นอยู่เหนือรูปและนาม และแล้วเหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาท่าน? เหตุใดลูกจึงจดจำท่าน? ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือรูปหรือนามหรือสิ่งที่เหลือประมาณจะสามารถคงอยู่ อย่างแน่นอนที่เราต้องเห็นสิ่งของก่อนแล้วจึงจะอธิบายได้ ลูกสามารถเห็นท้องฟ้าและดังนั้นลูกไม่สามารถพูดว่าท้องฟ้าไม่มีที่สิ้นสุด ผู้คนในหนทางของบัดดีจดจำพระเจ้าและพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! ดังนั้นลูกไม่สามารถเรียกท่านว่าไม่มีขีดจำกัด ด้วยการพูดว่า “โอ้ พระเจ้า” ลูกก็จดจำท่านในทันที และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านคงอยู่ เราสามารถเข้าใจดวงวิญญาณได้ เราไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ มีเพียงพ่อเดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมดและลูกต้องรู้จักท่านด้วยเช่นกัน ลูก ๆ เข้าใจว่าพ่อมาและสอนลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้รู้ว่าท่านสอนลูกด้วยเช่นกัน พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะ กฤษณะนั้นเป็นที่มองเห็นได้ด้วยดวงตาคู่นี้ ลูกไม่สามารถพูดถึงเขาว่าเขาอยู่นเหนือรูปและนามหรือไม่มีที่สิ้นสุด กฤษณะจะไม่เคยพูดว่า: จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้น เขานั้นอยู่เบื้องหน้าลูก เขาไม่สามารถจะเรียกว่าเป็นบาปาสเช่นกัน ผู้เป็นแม่นั้นคิดว่ากฤษณะนั้นเป็นทารกและทำให้กฤษณะ(รูปบูชาของกฤษณะ)นั้นอยู่ในตักของพวกเธอ ในวันเกิดของกฤษณะพวกเขาก็ห่อล้อมกฤษณะในเปล กฤษณะนั้นจะอยู่อย่างป็นเด็กเล็กๆเสมอหรือ? ได้มีการแสดงว่าเขาที่กำลังร้ายรำ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่เขาได้เติบโตขึ้นเล็กน้อย ไม่ว่าเขานั้นโตขึ้น, อะไรเล่าที่ได้เกิดขึ้นกับเขา, หรือเขาไปที่ใด, ไม่มีใครรู้ เขานั้นจะไม่ว่างเล็กอยู่เสมอใช่ไหม ผู้คน

ไม่ได้คิดถึงสิ่งเหล่านี้เลย ระบบของการกราบไหว้บูชานี้ได้ดำเนินต่อไป ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่มีความรู้ พวกเขาได้แสดงว่าภุมมะถิอากาเนตในดินแดนของคันส์ซึ่งเป็นราชาที่เป็นปีศาจ ในเวลานี้ ไม่มีเรื่องของดินแดนของคันส์ซึ่งเป็นราชาที่เป็นปีศาจ ไม่มีใครคิดถึงสิ่งเหล่านี้ ผู้ทำบัตติพูดว่าภุมมะถิอนั้นปรากฏอยู่ในทุกหนแห่งและแล้วพวกเขาก็อาบน้ำให้ภุมมะถิและป้อนอาหารให้เขาเช่นกัน ในเวลานี้เขา(รูปบูชาของภุมมะถิ)ไม่ได้รับประทานสิ่งใด พวกเขาได้วางอาหารทั้งหมดไว้เบื้องหน้ารูปปั้นของภุมมะถิ และแล้วก็รับประทานสิ่งนั้น นั่นก็คือหนทางของบัตติด้วย พวกเขาได้ออฟเฟอร์โบริคมากมายอย่างยิ่งที่วัดศรีนาค แต่ภุมมะถิก็ไม่ได้รับประทานสิ่งใด ผู้ที่ออฟเฟอร์สิ่งนั้นก็รับประทานสิ่งนั้นเอง! พวกเขาทำสิ่งเดียวกันในการกราบไหว้บูชาเหล่าเทวี พวกเขาทำรูปบูชาของเหล่าเทวี กราบไหว้บูชาและแล้วก็นำรูปบูชาเหล่านั้นไปจมน้ำ พวกเขาได้เอาเครื่องประดับออกจากรูปบูชาและนำรูปบูชาไปจมน้ำ และแล้วผู้คนมากมายที่นั่นจึงหยิบฉวยสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสามารถที่จะหยิบคว้าไปได้ เป็นเทวีที่ได้รับการกราบไหว้บูชามากที่สุด พวกเขานั้นทำรูปบูชาของทั้งลักษมีและศูรกา แม่อาวุโสก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เธอได้เห็นชื่อว่าพรหมบุตร(ลูกของบราห์มา) ลูกนั้นก็เข้าไปหาพวกเขาที่กำลังกราบไหว้บูชารูปของชาติเกิดนี้ของเธอและรูปในอนาคตของเธอ นี่คือการที่แสนมหัศจรรย์ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถจะอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ได้ นี่คือการที่มันเป็นไปในทางปฏิบัติ เวลานี้ลูกๆมีความรู้ ลูกเข้าใจว่าสัญลักษณ์ส่วนใหญ่ที่ได้มีการสร้างขึ้นนั้นเป็นสัญลักษณ์ของดวงวิญญาณ เมื่อได้มีการสร้างไฟบูชาของรูตรา ก็ได้มีการทำชาลีเกรมนับหมื่นนับแสนขึ้น พวกเขานั้นไม่เคยทำสัญลักษณ์ของเทวินับหมื่นนับแสน มีผู้กราบไหว้บูชาเพียงไม่กี่ตาม พวกเขาจะทำรูปบูชาของเหล่าเทวีเท่านั้น ในขณะที่พวกเขาทำชาลีเกรมนับหมื่นนับแสนในเวลาเดียวกัน พวกเขานั้นไม่กำหนดวันที่เจาะจงไว้และไม่ได้มีช่วงเวลาที่เป็นฤกษ์สำหรับสิ่งนั้น เช่นที่พวกเขานั้นกำหนดเวลาแน่นอนสำหรับการกราบไหว้บูชาเทวี เมื่อนักธุรกิจมีความคิดที่จะสร้างไฟบูชาของรูตราและชาลีเกรม เขาก็จะเชื่อเชียวพราหมณ์ พ่อผู้เดียวที่เรียกว่ารูตราพร้อมกับกับรูตราพวกเขาก็ได้สร้างชาลีเกรมมากมาย นักธุรกิจเหล่านั้นจะบอกให้พวกเขาสร้างจำนวนเฉพาะของชาลีเกรม แต่พวกเขาก็ไม่ได้กำหนดเวลาหรือวันที่สำหรับสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าพวกเขากราบไหว้บูชารูตราในชีพเจนนี ไม่เลย โดยทั่วไปแล้ว พวกเขากำหนดให้วันพฤหัสบดีนั้นเป็นวันที่เป็นสิริมงคล ในเทศกาลตีพมาลา พวกเขาก็วางรูปบูชาของลักษมีไว้บนถาด, กราบไหว้บูชาสิ่งนั้นและแล้ววางสิ่งนั้นไว้ นั่นเรียกว่ามหาลักษมี, รูปที่เป็นคู่ ผู้คนไม่รู้ถึงประเด็นเหล่านี้ ลักษมีนั้นจะสามารถได้รับเงินทองมาจากที่ใด? เธอต้องการการคุ้มครอง ลักษมีและนารายณ์คือผู้เป็นคู่และพวกเขาได้ให้ชื่อว่ามหาลักษมี เมื่อใดที่เทวีทั้งหลายนั้นเข้ามาปรากฏตัว? เมื่อใดที่มหาลักษมีมีชีวิตอยู่? สิ่งทั้งหมดนี้มนุษย์ไม่รู้เลย เวลานี้พ่อฉันที่นี่และอธิบายแก่ลูก ลูกทุกคนไม่อาจเข้าถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้ได้ในระดับเดียวกัน บาบออธิบายอย่างมากมายและแล้วก็ถาม: ลูกจดจำชีพบาบาหรือไม่? ลูกจดจำมรดกหรือไม่? นี่คือการหลัก พวกเขานั้นได้สูญเสียเงินทองอย่างมากมายในหนทางบัตติ ที่นี้ไม่แม้แต่สตางค์เดียวของลูกที่สูญเสียไป ลูกทำงานรับใช้เพื่อที่จะกลายเป็นผู้มีอำนาจ ลูกใช้จ่ายเงินทองมากมายในหนทางบัตติ พวกเขานั้นก็ได้อยู่อย่างสิ้นอำนาจ ทุกสิ่งได้กลายเป็นผงธุลี มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกทำในเวลา นี้ ลูกก็ให้แก่ชีพบาบาเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า ชีพบาบาไม่ได้รับประทานสิ่งใด ลูกรับประทานสิ่งนั้น ลูกๆ บราห์มินคือ ผู้ดูแลผลประโยชน์ที่อยู่ตรงกลาง ลูกไม่ได้ให้สิ่งใดแก่บราห์มา ลูกให้แก่ชีพบาบา บ้างก็พูดว่า: บาบอ ฉันซื้อ โดติและเสื้อให้ท่าน บาบอพูดว่า: ลูกจะไม่ได้สะสมสิ่งใดด้วยการให้แก่ฉัน ลูกจะสะสมเมื่อลูกให้แก่ฉันโดยการจดจำระลึกถึงชีพบาบาเท่านั้น ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าบราห์มินนั้นได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติของชีพบาบา ไม่มีความจำเป็นที่จะถามบาบาว่าลูกควรจะทำอะไรมา ท่านจะไม่รับสิ่งใด ลูกจะไม่สะสมสิ่งใดด้วยการจดจำบราห์มา บราห์มาเองนั้นก็ต้องรับจากคลังสมบัติของชีพบาบา ดังนั้นท่านจะจดจำชีพบาบาเท่านั้น เหตุใดท่านจึงจะรับสิ่งใดจากลูกเล่า? เป็นสิ่งผิดที่จะให้แก่ B.K. บาบอได้อธิบายแล้วว่าหากลูกรับบางสิ่งจากใครและสวมใส่สิ่งนั้น ลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำบุคคลนั้นเสมอ หากเป็นบางสิ่งเล็กๆ นั่นก็ไม่มีไร แต่หากเป็นบางสิ่งที่ดีมาก และแล้วนั้นก็จะต้องเฝ้าแต่จดจำบุคคลนั้นมากยิ่งขึ้น “ผู้นั้น ผู้นี้ให้สิ่งนี้แก่ฉัน” พวกเขาไม่ได้สะสมสิ่งใด นั่นได้กลายเป็นการสูญเสีย ชีพบาบาพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อไม่มีความต้องการเสื้อผ้า ฯลฯ เป็นลูกๆ ที่ต้องการเสื้อผ้า ฯลฯ และพวกเขาจะได้รับสิ่งนั้นจากคลังสมบัติของชีพบาบา พ่อไม่มีร่างของพ่อเอง ผู้นี้มีสิทธิ์ที่จะได้รับจากคลังสมบัติของชีพบาบา เขามีสิทธิ์ต่ออาณาจักรด้วยเช่นกัน เป็นในบ้านของพ่อใช้ไหมที่ลูกๆ จะกินจะดื่มได้ ลูกทำงานรับใช้และหารายได้ด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเพียงไร ลูกก็จะหารายได้มากเท่านั้น ลูกกินและดื่มมาจากคลังสมบัติของชีพบาบา หากลูกไม่ให้แก่ท่าน, ลูกก็ไม่ได้สะสมสิ่งใดๆ ลูกต้องให้แก่ชีพบาบาเท่านั้น บาบอ, เป็นไปด้วยท่านที่เราจะกลายเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่า สำหรับอนาคตถึง 21 ชาติเกิดของพวกเรา เงินทองของเราจะหมดไป ดังนั้น พวกเราจะให้แก่ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยพลัง พ่อฉันเต็มไปด้วยพลัง ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด ผู้คนให้ทางอ้อมในนามของพระเจ้า ไม่ได้มีพลังมากนักใน

การให้บางสิ่งทางอ้อม เวลานั้นลูกได้รับพลังอย่างมากมายเนื่องจากท่านอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เป็นเวลาที่ผู้ทรงอำนาจของโลกนั้นคงอยู่ เมื่อลูกให้ท่านบางสิ่งในนามของพระเจ้า ลูกก็ได้รับบางสิ่งเป็นการตอบแทนสำหรับช่วงระยะเวลาชั่วคราว ที่นี้พออธิบายแก่ลูกว่าท่านอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและท่านคือผู้เดียวที่ให้ทุกสิ่ง ผู้นี้ก็ให้ทุกสิ่งแก่ชีพบาบาด้วยเช่นกันและได้รับอาณาจักรของทั้งโลกเป็นการตอบแทน ลูกมีนิมิตของรูปที่เป็นอะแควผ่านรูปที่มีตัวตนนี้ ชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้และพูดกับลูก ๆ ลูกไม่ควรที่จะมีความคิดว่าลูกต้องการที่จะรับสิ่งใดจากมนุษย์ บอกพวกเขา: ส่งสิ่งนั้นไปที่คลังสมบัติที่มีค่าของชีพบาบา ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดตอบแทนด้วยการให้แก่ผู้นี้ ลูกจะสูญเสียมากยิ่งขึ้น หากใครบางคนยากจน บางทีเขาก็อาจจะให้บางสิ่งที่มีค่า 3-4 รูปี แทนที่จะเป็นเช่นนั้น หากเขานั้นจะนำสิ่งนั้นไปใส่ไว้ในคลังสมบัติที่มีค่าของชีพบาบา เขาก็จะสะสมหลายล้านเท่า ลูกนั้นต้องไม่ทำให้เกิดการสูญเสียแก่ตนเอง โดยทั่วไปแล้วเป็นเทวี่ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา เนื่องจากลูก ๆ เทวี่ทั้งหลายได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ความรู้ แม้ว่าบราเธอร์นั้นอธิบายด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปแล้วก็เป็นผู้เป็นแม่ที่ได้กลายเป็นครูและชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่น เหตุนี้เองเทวี่จึงได้รับการจดจำมากกว่า เทวี่นั้นได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก ลูก ๆ ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เริ่มแรกลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างสมบูรณ์ และแล้วเนื่องจากลูกได้สูญเสียไป 2 องศา ลูกจึงได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาถึงหนึ่ง ยุคเงินนั้นก็เรียกว่าราชวงศ์ของราม พวกเขาพูดถึงหลายหมื่นหลายแสนปีและดังนั้นจึงไม่สามารถจะมีการคิดคำนวณสิ่งใดได้ มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างสติปัญญาของลูก ๆ และสติปัญญาของผู้คนของหนทางบัดดี ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้าในขณะที่พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทั้งวงจรเป็นเวลา 5000 ปีและลูกรู้ว่าวงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป ผู้คนที่อยู่ในเวลากลางคืนนั้นก็พูดว่าเป็นหลายแสนปีและผู้ที่อยู่ในเวลากลางวันก็พูดว่าเป็น 5000 ปี ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกได้ยินเรื่องราวที่ผิด ๆ ในหนทางบัดดี สิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ที่นั้นลูกได้รับมรดกของลูก เวลานั้นลูกได้รับคำสอนโดยตรง นี่คือศรัทธาภควัตคิด คำว่า “ศรัทธา” นั้นไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์อื่นใด ยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ยุคแห่งกิตะนี มาทุก ๆ 5000 ปี ไม่สามารถจะเป็นเรื่องของหลายหมื่นหลายแสนปีได้ อธิบายยุคแห่งการบรรจบพบกันแก่ใครก็ตามที่มา พ่อที่ไม่มียึดจำกัดนั้นก็ให้คำแนะนำของผู้สร้าง นั่นคือ คำแนะนำของตัวท่านเองและสิ่งสร้างของท่านแก่ลูก แม้กระนั้นท่านก็พูดว่า: อัจชะ, จดจำพ่อ! หากลูกนั้นไม่สามารถจะเข้าถึงความรู้ ก็เพียงแต่คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อและดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน อัจชะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะสะสมรายได้หลายล้านเท่าถึง 21 ซาติเกิด, ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีโดยตรงในหนทางที่มีค่าเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และทำงานรับใช้ในนามของชีพบาบา
2. ตรวจสอบดูว่าสติปัญญาของลูกนั้นไปสู่ที่ใดขณะที่ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง เก็บบันทึกที่แท้จริงของการจดจำระลึกถึงของลูก ในการที่จะกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา, จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดกของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการติ่งดูต และเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น โดยการเก็บของขวัญพิเศษที่ลูกได้รับจากผู้ประทานไว้ในการตระหนักรู้ของลูก

ลูก ๆ บางคนพูดว่าพวกเขาไม่มีความผูกพันยึดมั่นใด ๆ ต่อผู้ใด แต่พวกเขาชอบคุณธรรมเฉพาะใดของผู้หนึ่งอย่างมาก หรือ ลูกพูดว่าผู้หนึ่งมีคุณสมบัติพิเศษมากมายสำหรับงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม การที่ความคิดของลูกถูกติดขัดแล้วซ้ำเล่าไปที่ผู้ใดหรือสิ่งใด นั่นคือการติ่งดูต ขณะที่มองเห็นคุณสมบัติพิเศษของผู้ใด คุณธรรมของพวกเขา และงานรับใช้ของพวกเขา อยู่ลึ้มผู้ประทาน นี่คือของขวัญพิเศษจากผู้ประทาน การตระหนักรู้นี้จะทำให้ลูกเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นและการติ่งดูตทั้งหมด ลูกจะไม่ประทับใจใคร

คติพจน์: กลายเป็นนักสังคสมงเคราะห์ทางจิตที่ลูกแสดงจุดหมายปลายทางให้แก่ดวงวิญญาณเร่ร่อน และสามารถทำให้พวกเขาพบพระเจ้า

โอม ชานติ